

SZNAUCER

POCHODZENIE: Niemcy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 06.03.07.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies stróżujący i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2. Pinczery, sznaucery, molosy i szwajcarskie psy do zaganiania bydła.
Seksja 1.1 Pinczery.
Próby pracy nie obowiązują.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Pierwotnie sznaucer wykorzystywany był w Południowych Niemczech jako pies stajenny, doskonale czujący się w towarzystwie koni, do tępienia gryzoni, w czym sprawdzał się niezawodnie. Nazywany był wówczas szczurołapem (rattler). Gdy w 1895 powstał Klub Pinczera i Sznaucera, psy te rejestrowano jako „szorstkowłose pinczery”.

WRAŻENIE OGÓLNE : Średniej wielkości, mocny, raczej krępy niż lekki, szorstkowłose.

WAŻNE PROPORCJE:

- Sylwetka kwadratowa : wysokość w kłębie niemal równa długości tułowia.
- Długość głowy (mierzona od czubka nosa do guza potylicznego) stanowi połowę długości tułowia (mierzonej od kłębu do nasady ogona).

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT : Typowy dla sznaucera jest żywy temperament, połączony z łagodnym usposobieniem. Charakteryzuje się łagodnością, chęcią do zabawy i przysłowiowym oddaniem właścicielowi. Kocha dzieci, jest nieprzekupny, czujny, ale nie hałaśliwy. Dobrze rozwinięte narządy zmysłów, inteligencja, łatwość szkolenia, odwaga, wytrzymałość i odporność na złą pogodę i choroby czynią ze sznaucera doskonałego psa rodzinnego, do towarzystwa, i stróża. Ma także cechy niezbędne u psa służbowego.

GŁOWA

MÓZGOCZASZKA

- Czaszka : Mocna, długa, potyllica słabo widoczna. Głowa proporcjonalna do rozmiarów psa. Wierzch głowy płaski, bez zmarszczek, linia profilu równoległa do linii grzbietu nosa.
- Stop: Wydaje się znaczny za sprawą obfitych brwi..

TRZEWIOCZASZKA

- Nos: Trufla nosa dobrze rozwinięta, zawsze czarna.
- Kufa: Kształtu tępego klina. Grzbiet nosa prosty.
- Wargi: Czarne, suche i przylegające, także w kącikach.

- Uzębienie: Szczęki mocne, uzębienie kompletne (42 białe zęby zgodnie z wzorem zębowym), zgryz nożycowy, równy i ścisły. Mięśnie policzków dobrze rozwinięte, ale policzki nie są aż tak widoczne, aby zmieniały prostokątny kształt głowy (podkreślony przez brodę).
- Oczy: Średniej wielkości, owalne, skierowane do przodu, ciemne, o żywy wyrazie. Powieki dobrze przylegające.
- Uszy: Wysoko osadzone, wiszące, kształtu litery V, wewnętrzną krawędzią przylegające do policzków, skierowane do przodu w kierunku skroni. Jednakowo załamane, nie wyżej niż na linii wierzchołka czaszki.

SZYJA: Mocna, dobrze umięśniona, sucha, szlachetnie wygięta, płynnie przechodzi w łopatki, oddaje siłę psa. Skóra przylegająca, bez fałd.

TULÓW

Linia górna: Lekko opada od kłębu ku tyłowi.

Kłęb: Stanowi najwyższy punkt grzbietu.

Grzbiet: Mocny, krótki i dobrze związany.

Łędźwie: Krótkie, mocne i głębokie. Odległość od ostatniego zebra do miednicy na tyle mała, by pies sprawiał wrażenie krótkiego.

Zad: Lekko zaokrąglony, niepostrzeżenia przechodzący w nasadę ogona.

Klatka: Umiarkowanie szeroka, na przekroju owalna, sięga łokcia. Przedpiersie, utworzone przez rękajeść mostka, wyraźne.

Linia dolna i brzuch: Słabizna nie za bardzo podciągnięta, ładne przejście od klatki piersiowej do brzucha.

OGON: Naturalny, pożądany sierpowaty lub szablasy.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE Oglądane z przodu mocne, proste i ustawione nie za blisko siebie; oglądane z boku – przedramiona proste.

Łopatki: Przylegające do klatki piersiowej i dobrze umięśnione, górnymi krawędziami wystające powyżej kręgow odcinka piersiowego. Jak najbardziej ukośnie ułożone, mniej więcej pod kątem 50° do linii poziomej.

Ramię: Przylegające do tułowia, mocne i dobrze umięśnione, z łopatka tworzy kąt 95 – 100°.

Łokcie: Przylegające, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Przedramię: Dobrze rozwinięte i umięśnione. Oglądane z przodu i z boku idealnie proste.

Nadgarstek: Mocny.

Śródreżce: Mocne i sprężyste. Oglądane z przodu – pionowe, oglądane z boku – trochę nachylone w stosunku do podłoża.

Łapy: Krótkie, okrągłe, palce zwarte i wysklepione (łapa kocia), opuszki mocne, pazury krótkie, czarne i mocne.

KOŃCZYNY TYLNE: Oglądane z boku – dobrze kątowne, oglądane z tyłu – równoległe, ustawione nie za blisko siebie.

Udo: Średniej długości, szerokie, dobrze umięśnione.

Staw kolanowy: Nie wykręcony do wewnątrz ani na zewnątrz.

Podudzie: Długie, mocne, żyłaste, przechodzi w mocny staw skokowy.

Staw skokowy: Wyraźnie kątowny, mocny, nie wykręcony do wewnątrz ani na zewnątrz.

Śródstopie: Pionowe do podłoża.

Łapy: Nieco większe od przednich. Palce zwarte i wysklepione. Pazury krótkie i czarne.

CHODY : Elastyczne, eleganckie, dziarskie, swobodne i przestrzenne. Wykrok kończyn przednich możliwie najdłuższy; kończyny tylne z dobrym i sprężystym wykretem dają prawidłowy napęd. Przednia i tylna noga stawiane są do przodu jednocześnie. Grzbiet, więzadła i stawy pozostają stabilne.

SKÓRA : Dobrze przylegająca na całym ciele.

SZATA

SIERŚĆ: Powinna być twarda, szorstka i gęsta; składa się z gęstej podszerstki i nie za krótkiej okrywy, przylegającej do ciała. Włos okrywowy szorstki, dostatecznie długi, aby ocenić jego strukturę, ani szczeciniasty, ani falisty. Na kończynach włos nie tak twardy, jak na tułowiu. Na wierzchu głowy i uszach sierść krótka. Charakterystyczna jest broda, która nie powinna być całkiem miękka, i krzaczaste brwi, trochę przykrywające oczy.

MAŚĆ

- Czysto czarna z czarnym podszerstkiem.
- Pieprz i sól.

Celem hodowlanym w odmianie pieprz i sól jest uzyskanie maści w pośrednim odcieniu, jednolicie rozłożonej, z szarym podszerstkiem i dobrze pigmentowaną okrywą koloru pieprzu.

Dozwolone są odcienie od ciemno szarego, żelazistego, po srebrno szary, zawsze z ciemną maską w odcieniu harmonizującym z barwą tułowia. Wyraźne jasne znaczenia na głowie, piersi i kończynach są niepożądane.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie : Psy i sukienki: 45 do 50 cm

Waga : Psy i sukienki: 14 do 20 kg.

WADY : Any departure from the foregoing points should be considered a fault and the seriousness with which the fault should be regarded should be in exact proportion to its degree and its effect upon the health and welfare of the dog.

Particularly:

- Głowa zbyt mała lub zbyt duża.
- Ciężka lub okrągła czaszka.
- Zmarszczki na głowie.
- Kufa krótka, wąska lub szpiczasta.
- Zgryz cęgowy.
- Mocno wyrażone policzki lub kości policzkowe.
- Oczy jasne, zbyt duże, okrągłe.
- Uszy nisko osadzone, zbyt długie lub niejednakowo załamane. .
- Luźna skóra na szyi.
- Podgardle. Wątki kark.
- Grzbiet długi, nie związany, zapadnięty.
- Grzbiet karpowaty.
- Spadzisty zad.
- Ogon od nasady skierowany w kierunku głowy.
- Długie łapy.
- Inochód.
- Sierść zbyt krótka, zbyt długa, miękka, falista, kosmata, jedwabista, maść biała lub z białymi albo innymi znaczeniami. .
- Brązowy podszerstek.
- U odmiany pieprz i sól: czarna pręga lub siodło na grzbiecie.
- Odchylenie od podanych rozmiarów do 1 cm.

WADY DUŻE

- Nieprawidłowy wyraz płci (np. psy o suchym wyglądzie).
- Budowa wyraźnie ciężka lub lekka.
- Łokcie wykręcone na zewnątrz.
- Strome kątownie tyłu.
- Stawy skokowe wykręcone na zewnątrz.
- Odchylenie od podanych wymiarów o 1 do 3 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE

- Lękliwość, agresja, nadmierna podejrzliwość, nerwowość.
- Widoczna degeneracja budowy.
- Całkowicie odwrócony wyraz płci.
- Wady zgryzu: przodozgryz, tyło zgryz, krzywe szczęki.
- Oczywiste wady budowy, sierści i umaszczenia.
- Odchylenie od podanych wymiarów o więcej niż 3 cm.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.